

Meddelelse om overførsler af oplysninger i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse i tilfælde af et brexit uden aftale

Vedttaget den 12. februar 2019

Opdateret den 4. oktober 2019

Indledning

Hvis der ikke indgås en aftale mellem EØS og Det Forenede Kongerige (et brexit uden aftale), vil Det Forenede Kongerige blive et tredjeland fra kl. 00.00 CET den 1. november 2019. Det betyder, at overførsel af personoplysninger til Det Forenede Kongerige pr. 1. november 2019 skal baseres på et af følgende instrumenter¹:

- Standardbestemmelser eller ad hoc-bestemmelser om databeskyttelse
- Bindende virksomhedsregler
- Adfærdskodekser og certificeringsmekanismer
- Undtagelser²

Denne orientering indeholder oplysninger til kommercielle og offentlige organisationer om disse overførselsinstrumenter i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse med henblik på overførsel af personoplysninger til Det Forenede Kongerige i tilfælde af et brexit uden aftale.

Det Europæiske Databeskyttelsesråd bygger på de retningslinjer, der er udsendt på dette område af tilsynsmyndighederne og [Europa-Kommissionen](#). EØS-organisationer kan om nødvendigt henvende sig til de [nationale tilsynsmyndigheder](#), der har kompetence til at føre tilsyn med de tilknyttede behandlingsaktiviteter.

¹ Se kapitel V i den generelle forordning om databeskyttelse.

² Disse kan kun anvendes i mangel af standardbestemmelser om databeskyttelse eller andre passende sikkerhedsforanstaltninger.

I. 5 foranstaltninger, som organisationer bør træffe som forberedelse på et brexit uden aftale

Ved overførsel af data til Det Forenede Kongerige bør I:

- 1** • identificere, hvilke behandlingsaktiviteter der medfører overførsel af personoplysninger til Det Forenede Kongerige
- 2** • bestemme, hvilket dataoverførselsinstrument der passer bedst i situationen (se nedenfor)
- 3** • implementere det valgte dataoverførselsinstrument, så det er klart fra den 1. november 2019
- 4** • angive i jeres interne dokumentation, at der foretages overførsler til Det Forenede Kongerige
- 5** • opdatere jeres erklæring om beskyttelse af personoplysninger i overensstemmelse hermed for at informere enkeltpersoner

II. Overførsel af oplysninger fra EØS til Det Forenede Kongerige

1. Tilgængelige overførselsinstrumenter

Ved fravær af en beslutning om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau³ på tidspunktet for brexit er der følgende tilgængelige instrumenter til overførsel af oplysninger.

a. Standardbestemmelser og ad hoc-bestemmelser om databeskyttelse

I kan aftale med jeres modpart i Det Forenede Kongerige, at der skal anvendes standardbestemmelser om databeskyttelse, som er godkendt af Europa-Kommissionen. Disse kontrakter giver de supplerende garantier med hensyn til databeskyttelse, der er nødvendige i tilfælde af overførsel af personoplysninger til et tredjeland.

³ En beslutning om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau er en afgørelse vedtaget af Europa-Kommissionen på grundlag af artikel 45 i den generelle forordning om databeskyttelse (for eksempel beslutningen om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau vedrørende Japan, som Kommissionen vedtog den 23. januar 2019. Europa-Kommissionen har desuden tidligere vedtaget beslutninger om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau vedrørende tredjelands, herunder blandt andet Argentina, New Zealand og Israel). Der er på nuværende tidspunkt ikke truffet en sådan beslutning om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau vedrørende Det Forenede Kongerige.

Der findes i øjeblikket tre sæt standardbestemmelser om databeskyttelse:

- J) EØS-dataansvarlig til dataansvarlig i et tredjeland (for eksempel Det Forenede Kongerige): Der er to sæt til rådighed:
 - o [2001/497/EF](#)
 - o [2004/915/EF](#)
- J) EØS-dataansvarlig til databehandler i et tredjeland (for eksempel Det Forenede Kongerige)
 - o [2010/87/EU](#).

Det er vigtigt at bemærke, at standardbestemmelserne om databeskyttelse ikke må ændres og skal underskrives som de er. Disse kontrakter kan dog indgå i en større kontrakt, hvor der kan tilføjes yderligere bestemmelser, hvis disse ikke hverken direkte eller indirekte er i strid med de standardbestemmelser om databeskyttelse, som Europa-Kommissionen har vedtaget. I betragtning af tidsperioden indtil den 1. november 2019 anerkender Det Europæiske Databeskyttelsesråd, at standardbestemmelserne om databeskyttelse er et instrument, der er klar til brug.

Enhver yderligere ændring af standardbestemmelserne om databeskyttelse indebærer, at de vil blive betragtet som ad hoc-kontraktbestemmelser. Dette kan give passende garantier under hensyntagen til jeres særlige situation.

Forud for enhver overførsel skal disse skræddersyede kontraktbestemmelser godkendes af den kompetente nationale tilsynsmyndighed efter en udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

b. Bindende virksomhedsregler

Bindende virksomhedsregler er politikker til beskyttelse af personoplysninger, der følges af koncerner (dvs. multinationale selskaber) for at give passende garantier for overførsel af personoplysninger inden for koncernen, også uden for EØS.

Det kan være, at I allerede har indført bindende virksomhedsregler eller samarbejder med databehandlere, som anvender bindende virksomhedsregler for databehandlere. Organisationer kan fortsat basere sig på disse bindende virksomhedsregler, som er godkendt i henhold til det tidligere direktiv 95/46/EF, der forbliver gyldige i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse⁴. Disse bindende virksomhedsregler skal dog ajourføres, så de er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i den generelle forordning om databeskyttelse.

Hvis I ikke allerede har bindende virksomhedsregler, skal disse godkendes af den kompetente nationale tilsynsmyndighed efter en udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Der er yderligere forklaringer vedrørende betingelserne for at ansøge om bindende virksomhedsregler på [Det Europæiske Databeskyttelsesråds websted](#).

⁴ I henhold til artikel 46, stk. 5, i den generelle forordning om databeskyttelse. Bemærk, at bindende virksomhedsregler, som er godkendt i henhold til det tidligere direktiv 95/46/EF, fortsat er gyldige i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse, men skal ajourføres, så de er i fuld overensstemmelse med bestemmelserne i den generelle forordning om databeskyttelse.

c. Adfærdskodekser og certificeringsmekanismer

En adfærdskodeks eller en certificeringsmekanisme kan give passende garantier for overførsel af personoplysninger, hvis de indeholder bindende forpligtelser, der kan håndhæves af organisationen i tredjelandet til gavn for enkeltpersonerne.

Disse værktøjer er nye i henhold til den generelle forordning om databeskyttelse, og Det Europæiske Databeskyttelsesråd arbejder på retningslinjer for at give flere forklaringer på de harmoniserede betingelser og procedurer for anvendelsen af disse værktøjer.

2. Undtagelser

Det er vigtigt at understrege, at undtagelserne tillader overførsel af oplysninger under visse betingelser, og at de er undtagelser fra reglen om at have indført fornødne garantier (se ovennævnte instrumenter såsom bindende virksomhedsregler, standardbestemmelser om databeskyttelse m.fl.) eller overføre oplysningerne på grundlag af en beslutning om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. De skal derfor fortolkes restriktivt og vedrører hovedsagelig behandlingsaktiviteter, der er lejlighedsvis og ikke præget af gentagelser.⁵

I henhold til artikel 49 i den generelle forordning om databeskyttelse omfatter disse undtagelser blandt andet tilfælde, hvor:

-) en enkeltperson udtrykkelig har givet samtykke til den foreslåede overførsel efter at være blevet informeret om de mulige risici, som sådanne overførsler kan medføre
-) overførslen er nødvendig af hensyn til opfyldelse eller indgåelse af en kontrakt mellem enkeltpersonen og den dataansvarlige, eller kontrakten indgås i enkeltpersonens interesse
-) overførslen af oplysninger er nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser
-) overførslen af oplysninger er nødvendig af hensyn til organisationens vægtige legitime interesser.

Der er yderligere forklaringer om tilladte undtagelser og hvordan de anvendes i [Det Europæiske Databeskyttelsesråds retningslinjer vedrørende undtagelser i artikel 49 i den generelle forordning om databeskyttelse](#).

3. Instrumenter, der udelukkende er til rådighed for offentlige myndigheder eller organer

Offentlige myndigheder kan overveje at anvende de mekanismer, som den generelle forordning om databeskyttelse anser for at være mere passende for deres situation.

Den ene mulighed er at anvende et juridisk bindende instrument, som kan håndhæves, såsom en administrativ aftale eller en bilateral eller multilateral international aftale. Aftalen skal være bindende og kunne håndhæves for signatarerne.

Den anden mulighed er at anvende administrative ordninger som for eksempel et aftalememorandum, som ikke er juridisk bindende, men dog skal sikre den registrerede effektive rettigheder, som kan håndhæves. De administrative ordninger skal godkendes af den

⁵ Se betragtning 113 og artikel 49, stk. 1, i den generelle forordning om databeskyttelse.

kompetente nationale tilsynsmyndighed efter udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Desuden er ovennævnte undtagelser også til rådighed for offentlige myndigheders overførsler, forudsat at de relevante betingelser er opfyldt.

For offentlige myndigheder, der udøver strafferetlige funktioner i forbindelse med retshåndhævelse,⁶ findes der supplerende overførselsværktøjer⁷.

III. Overførsel af oplysninger fra Det Forenede Kongerige til EØS-medlemmer

Ifølge regeringen i Det Forenede Kongerige vil den nuværende praksis, som giver mulighed for, at personoplysninger kan flyde frit fra Det Forenede Kongerige til EØS, fortsætte i tilfælde af et brexit uden aftale⁸.

I denne forbindelse bør oplysningerne på Det Forenede Kongeriges regerings og ICO's websted kontrolleres regelmæssigt.

For Det Europæiske Databeskyttelsesråd —
Formanden

(Andrea Jelinek)

⁶ Som falder ind under anvendelsesområdet for retshåndhævelsesdirektivet.

⁷ Se artikel 37 og 38 i retshåndhævelsesdirektivet. For eksempel kan overførsler finde sted, når EU-myndigheden konkluderer, at der findes fornødne garantier i tredjelandet efter en (egen-) vurdering af alle forhold i forbindelse med overførslen. Desuden kan yderligere undtagelser i særlige situationer finde anvendelse (se artikel 38 i retshåndhævelsesdirektivet).

⁸<https://www.gov.uk/government/publications/data-protection-if-theres-no-brexit-deal/data-protection-if-theres-no-brexit-deal>